

Danutė Kemeklytė

Štai jau prabėgo penkeri metai, kaip mūsų tarpe nebėra mokytojos Danutės. Tai buvo tikrai labai puiki mokytoja ir labai puikus žmogus. Kadangi su mokytoja Danute artimai bendravau net 50 metų, tai norėčiau pasidalinti prisiminimais, kaip visuomet su šypsena ramiai ateidavo į mokyklą, kaip maloniai su visais bendraudavo, kaip dirbdavo su mokiniais. O pati pradžia buvo M.K.Čiurlionio Menų

Gimnazijoje. Mokėsi pas E.Miklaševskają ir R.Potašinskaitę. Tai buvo labai geros mokytojos, kurios davė puikius pagrindus stojimui į Konservatoriją / dabar Muzikos Akademija /. Tais laikais būdavo nemažas konkursas į fortepijono specialybę. Konservatorijoje mokėsi pas D.Trinkūną ir buvo pirmoji jo mokinė. Mokytoja Danutė pasižymėjo savo muzikalumu, absoliučia klausa, gera technika ir labai geru muzikiniu skoniu.

Tuo metu Konservatorijoje labai trūko koncertmeisterių ir ją, kaip gerą pianistę, pakvietė dirbti koncertmeisterė. Tas darbas tęsėsi net 25 metus. Akomponavo kontraboso, alto, smuiko klasėse. Tai buvo prof. S.Sondeckio, prof.P.Radzevičiaus, V.Sereikos klasės. Buvo labai daug koncertinės veiklos, taip pat dalyvavimas regioniniuose ir tarprespublikiniuose konkursuose.

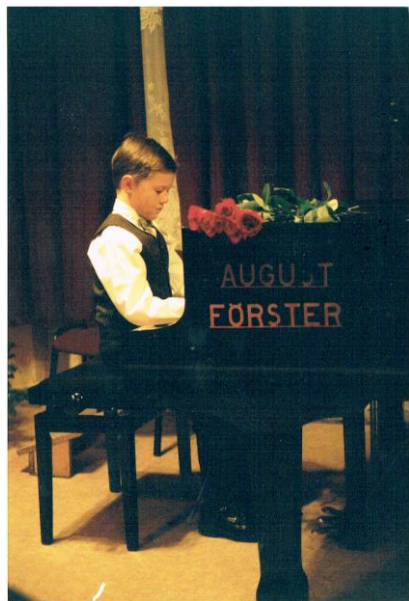
Na o 1985m. Mokytoja Danutė perėjo dirbti į „Ažuoliuko“ muzikos mokyklą, kur taip pat puikiai darbavosi. Pačioj pradžioj kelis metus akomponavo „Ažuoliuko“ koncertiniam chorui, kuriam vadovauja mokytojas V.Miškinis, ir su kuriuo teko gastroliuoti ir užsienyje. Mokykloje mokytoja Danutė įgijo mokytojos ekspertės kvalifikaciją.

Tarp kitko, fortepijono skyriuje buvo vienintelė mokytoja ekspertė. Visuomet dalindavosi savo patirtimi, mielai patardavo įvairiausiai profesiniais klausimais. Per tuos darbo metus pas ją baigė visas būrys mokinių. Daug mokinių dalyvaudavo įvairiuose koncertuose, festivaliuose, konkursuose. Eilė mokinių buvo konkursų laureatai. Visa mokytojos pedagoginė veikla tikrai buvo labai matoma.

Tik gaila, kad prieš penkis metus staiga viskas nutrūko. Bet Mokytojos Danutės šviesus atminimas tikrai nepaliks mūsų.

Raminta Gutauskienė

Į „Ažuoliuką“ mane tėvai nuvedė labai anksti. Dar neturėjau nė 6-ių metų, kai pradėjau dainuoti Mažylių chore. Nežiūrint jauno amžiaus, buvau labai didelis - mano ūgis siekė 9-mečių berniukų ūgį, todėl klasėje sėdėjau su gerokais vyresniais. Per pamokas aš, skirtingai nei dičkiai, dažnai užsisvajodavau ir žiūrėdavau pro langą ir mokytojai nesuprato, kas yra, kodėl tas vaikas toks „išsižiojęs“?.. Kartą, dienyne matydama dvejetukus, mano mama sprendė klausimą, ar verta man toliau būti „Ažuoliuke“. Taigi, sėdėjom abu nusiminę mokyklos koridoriuje. Tą lemtingą dieną pro mus ėjo ori, aristokratiška dama. Atrodė, kad vien buvimas šalia jos varžė ir vertė įsitempti. Bet koks klaidingas buvo pirmas įspūdis! Kaip vėliau įsitikinau, tai buvo nuostabiai šilta, be galo šarminga ir empatiška Moteris, puiki Pedagogė - a.a. mokytoja Danutė Kemeklytė.

Ji užkalbino mus ir sužinojusi, dėl ko liūdime, paėmė mane už rankos, nuramino, pasakė, kad aš gabus berniukas ir jinai mane tikrai išmokys groti fortepijonu. Mes su mama džiugiai sutikome.

Visam gyvenimui įsiminiau itin šiltą bendravimą pamokų metu. Ant Mokytojos stalo arba ant instrumento viršaus dažnai buvo paberta saldinių arba kitų gardėsių, kurių jai atnešdavo vaikai. Mokytoja visada pavaišindavo ir mane, prieš tai būtinai pagyrusi, kad kažką padariau gerai. Ji visada buvo pozityvi ir atrasdavo už ką pagirti, paskatinti net tada, kai ateidavau nepasimokęs. Tada ji pagirdavo bent naują šukuoseną ar drabužius. Dėl šios priežasties - pozityvumo, iš jos pamokos niekada neišeidavau liūdnas ar nuvertinęs save. Per aštuonerius mūsų bendravimo metus niekada nesu pamokoje jautėsis nejaukiai ar bijojęs eiti į pamoką dėl neišmokto pratimo.

Vis dėlto Mokytoja mokėjo pasiekti rezultatą. Ypatingai daug dėmesio (ypač pradžioje) ji skyrė sėdėsenai prie instrumento, rankų laikysenai, garsiam natų skaičiavimui grojant. Čia ji nenuolaidžiaudavo ir visada privalėjau laikytis šių reikalavimų. Įpratau grodamas skaičiuoti garsiai; gal tas nuolatinis skaičiavimas ir pastūmėjo mane prie ritminių instrumentų, kuriais ėmiau groti būdamas trylikametis.

Gerai pamenu atvejį, kai kelis kartus iš eilės atėjau nepasimokęs kūrinio. Tada man buvo gal dešimt metų. Ji įtaigiai pažvelgė į mane ir labai rimtai pasakė: „Tadai, aš ateinu į pamoką, gaištu savo laiką, o tu ateini nepasiruošęs. Taigi, nuo šiandien man turėsi atnešti ir dėti štai čia (parodė vietą) po vieną litą už kiekvieną pamoką, kuriai nepasiruošei. Sutariam?“ Aišku, aš iš karto sureagavau, nes tikrai nenorėjau skirtis su negausiomis savo santaupomis taupyklėje...

Mokytoja daug pasakodavo apie savo vaikystę ir jaunystę, apie tai, kaip ji pati mokėsi muzikos. Jos pamokos niekada nebuvo tik darbas, tai buvo ir šiltas asmeninis bendravimas. Jei būdavau pavargęs ar be ūpo, ji visada paklausdavo, kas man atsitiko, jei reikėjo, paguosdavo ar padrąsindavo. Žinau, kad jeigu ne Danutė Kemeklytė, tikrai nebūčiau baigęs „Ažuoliuko“, nes paauglystėje susižavėjau roko muzika, būgnais, su draugais įkūrėme grupę ir kiauras dienas azartiškai repetuodavome. Jeigu ne šiltas mūsų tarpusavio ryšys su Mokytoja, būčiau be abejonės metęs tą atgyveną (kaip man tada atrodė) – „kliapą“...

Bręsdamas muzika domėjausi vis labiau. Su roko grupe ėmėme dalyvauti koncertuose ir konkursuose. Kartu su grupės nariais įstojome į „Kelpšą“ (Vilniaus Juozo Tallat-Kelpšos konservatoriją). Baigęs ją turėjau didelę svajonę – mokytis garsiajame Berklee College of Music, Bostone, JAV. Per stojamuosius egzaminus, kurie vyko Stokholme sužibėjau ne tik gerai grodamas būgnais, bet ir atlikdamas sudėtingą džiazą pjese fortepijonu. Komisijai padarė įspūdį ir stulbinanti mano „muzikinė karjera“, kuri prasidėjo nuo 5-erių metų „Ažuoliuke“. Net aštuoneri nuolatinio bendravimo metai su nuostabiu Žmogumi ir Pedagogu Danute Kemeklyte davė pačiam netikėtą rezultatą – muzika man tapo svarbiausia gyvenimo dalimi.

Tadas Vinokuras

„Ažuoliuko“ muzikos mokykla, (2001-2009)

Vilniaus Juozo Tallat-Klepšos konservatorija, (2009-2011)

Berklee College of Music, Boston, JAV, Diplomantas (2013-2017)

San Francisco State University, JAV, šiuo metu magistro studijos (2017)